

Vejledende besvarelse

Opgave 1:

Twisten mellem Tue og Åge: Det bør indledningsvis nævnes, at der er tale om en aftaleretlig problemstilling, nærmere beskrevet aftaleindgåelse. Tue afgiver i henhold til AFTL § 3, stk. 2 et mundtligt tilbud til Åge. Idet Tue ikke har angivet en frist for antagelse af budet, skal det accepteres straks. Men da Åge erklærer, at han først giver besked den følgende dag, er tilbuddet bortfaldet, og Åge har således ikke krav på at få bilen til de 12.000 kr.

Twisten mellem Tue og Mads: I nærværende sammenhæng er der tale om en køberetlig problemstilling. Købet må karakteriseres som et civilkøb af en speciesvare jf. KBL § 3 modsætningsvis. Tvisten går på, hvorvidt Mads kan gøre misligholdelsesbeføjelser i form af ophævelse (KBL § 42, stk. 1 – krav om væsentlighed) samt i form af erstatning (KBL § 42, stk. 2) gældende, som følge af mangler ved bilen. For at kunne afgøre dette, skal der tages udgangspunkt i parternes aftale. Det oplyses i opgaven, at det i købekontrakten angives, at bilen købes som beset. I det der er tale om et civilkøb, kan dette imidlertid godt aftales, og da Mads skriver under herpå, vil han således være afskåret fra at gøre indsigelserne gældende. Mads må således selv bære tabet af bilen samt de ødelagte løsøreffekter.

Twisten mellem Tue og Anders: I denne sammenhæng er der også tale om en aftaleretlig problemstilling, som går på aftaleindgåelse. Tue afgiver i sms'en et tilbud, som jf. AFTL § 1 må anses for bindende. Det kan nævnes, at Tue ikke har fastsat en frist for antagelse af tilbuddet, hvilket betyder at AFTL § 3, stk. 1 skal anvendes til at beregne acceptfristens længde. Dog fremkommer der en accept fra Anders allerede samme dag, hvorfor der ikke opstår problemer i forhold til fristens længde. Konklusionen på tvisten bliver dermed, at Anders har en bindende aftale med Tue. Anders gør i anledning heraf et erstatningskrav gældende på henholdsvis 5.000 kr. i mistet fortjeneste på bilen (= den positive opfyldelsesinteresse) samt et krav på 500 kr. for udgiften til leje af garagen (= den negative kontraktsinteresse). Tue vil imidlertid ikke kunne gøre begge krav gældende, og i og med, at der er tale om en gyldig aftale, vil Tue frit kunne vælge mellem den

beregningsmetode, der stiller ham bedst. I nærværende sammenhæng bør han således vælge den positive opfyldelsesinteresse, og han vil således kunne kræve den mistede fortjeneste på de 5.000 kr. Dog skal det nævnes, at formuleringen i tilbuddet ”bilen er i rigtig god stand og kører som en drøm” ikke kan betragtes som en garanti på bilens stand, men må derimod anses som lovlige anprisninger, som Anders ikke selvstændigt kan støtte ret på.

Opgave 2:

Twisten mellem Simon Sild og Gerda Geddes ægtefælle: Der er i nærværende sammenhæng tale om en erstatningsretlig problemstilling. Det skal således undersøges, om de 4 grundlæggende betingelser for at kunne kræve erstatning udenfor kontrakt er opfyldte (hvis den studerende nævner 6 betingelser, hvilket de opererer med i Herning, er det også fuldt ud acceptabelt). Den første betingelse er kravet om ansvarsgrundlag. Idet skaden er forvoldt af et motordrevet køretøj gælder der i henhold til færdselslovens § 101, stk. 1 et objektivi ansvar, hvorfor graden af tilregnelighed hos Simon er uden betydning. Herefter må kravene om årsagsforbindelse og adækvans begge siges at gøre sig gældende, idet at Simons påkørsel af Gerda er årsag til skaden og det må ligeledes anses som en påregnelig følge af en påkørsel, at en person vil kunne afgang ved døden. Slutteligt drøftes kravet om, at der skal være lidt et tab. I og med at der er lidt en personskade, konverteres skaden til et økonomisk beløb ved at anvende reglerne i EAL kap. 1. Gerdas ægtefælles rejser et krav på erstatning for begravelsesudgifter, hvilket han har hjemmel til i medfør af EAL § 12 samt erstatning for tab af forsørger, hvilket EAL § 13 giver adgang til.

Twisterne mellem Simon Sild og henholdsvis Karen Karpe, Buster Brasen, Lone Laks og Inger Ising: Indledningsvis må det konstateres, at der er tale om en aftaleretlig problemstilling, nærmere beskrevet vedrørende mellemmandsretten. Simon er blevet beføjet til at handle i Harrys navn og for Harrys regning, hvorfor der er etableret et fuldmagtsforhold. Fuldmagten må anses for at være en forevisningsfuldmagt jf. AFTL § 16, og der således er tale om en fuldmagt med særlig tilværelse.

Twisten mellem Harry Havkat og Karen Karpe: Det oplyses, at Simon har solgt fisk, som han skal til Karen Karpe, men at han har ydet en rabat. Simons handling vil således skulle placeres udenfor bemyndigelsen, men indenfor fuldmagtens grænser, hvorfor det afgørende således bliver, om KK har været i god eller ond tro jf. AFTL § 11, stk. 1. I nærværende sammenhæng er der ingen

indikationer for ond tro, hvorfor det må formodes, at KK har været i god tro, men overvejelserne og ikke resultatet er afgørende.

Twisten mellem Harry Havkat og Buster Brasen: I forhold til Buster Brasen er det samme situation som ovenstående, således at Simons handling må anses for at ligge udenfor bemyndigelsen, men indenfor fuldmagtens grænse. Dog vil der i denne forbindelse helt klart være hjemmel for at statuere ond tro hos BB, idet det oplyses, at han med det samme fornemmede at Simon var ny og udnyttede dette. Handlen med BB er således ikke bindende for Harry, idet at BB har været i ond tro jf. AFTL § 11, stk. 1. Hvis den studerende løser tvisten med afsæt i AFTL § 30 vedrørende svig er det også godkendt.

Twisten mellem Harry Havkat og Lone Laks: Problemstillingen går nu på, at HH har forsøgt at tilbagekalde forevisningsfuldmagten. Hjemlen herfor følger af AFTL § 16, hvoraf det fremgår, at forevisningsfuldmagten enten skal tilbageleveres eller tilintetgøres på fuldmagtsgivers forlangende. HH forlanger fuldmagten tilbageleveret, men SS ignorerer imidlertid dette og fortsætter med at indgå aftaler med Harrys kunder. Harry benytter sig derefter af den udvidede tilbagekaldelsesadgang i AFTL § 12, stk. 2, jf. § 13 ved at rette direkte kontakt til LL og informere hende om, at fuldmagten nu ikke længere er gældende. I og med at Harry får kontakt til LL og informerer hende herom, må fuldmagten anses for at være tilbagekaldt og salget af hornfiskene er således ikke bindende for Harry.

Twisten mellem Harry Havkat og Inger Ising: Situationen i denne sammenhæng er den samme som ovenstående, men forskellen går dog på, at HH ikke får kontakt til Inger. Dvs. at tilbagekaldelsen ikke er kommet til II's kundskab, men idet at det følger af AFTL § 13, at en tilbagekaldelse i henhold til denne bestemmelse alene skal være kommet frem til tredjemand, er det tilstrækkeligt, at HH sender en SMS, som Inger modtager. Så på trods af, at II ikke har læst beskeden, er fuldmagten tilstrækkeligt tilbagekaldt og HH er således ikke bundet af den af Simon indgåede aftale.

Twisten mellem Harry Havkat og Simon Sild:

Pokalen: Problemstillingen i denne sammenhæng vedrører erstatning udenfor kontrakt, og det må således undersøges, om betingelserne for at Simon kan gøres erstatningsansvarlig er opfyldte. Først og fremmest må det undersøges, om kravet om ansvarsgrundlag gør sig gældende. Det oplyses, at

Simon ødelægger pokalen ved at skubbe til den, og handlingen må således betegnes som culpøs, nærmere beskrevet forsætlig. Herefter skal der være årsagsforbindelse og adækvans, hvilket ikke giver anledning til problemer, idet det er Simons skub til pokalen, der er årsag til, at den går i stykker, ligesom det er en påregnelig følge af handlingen, at pokalen vil gå i stykker ved, at man skubber til den. Slutteligt gælder kravet om, at der skal være indtrådt et tab, men i og med at det oplyses, at pokalen alene har en affektionsværdi for Harry, så er kravet om et økonomisk tab ikke opfyldt. Konklusionen bliver således, at Simon ikke kan gøres erstatningsansvarlig for skaden på pokalen.

Filetmaskinen: Besvarelsen i denne sammenhæng går på samme som ovenstående – kravet om ansvarsgrundlag og årsagsforbindelse er begge opfyldte og det samme gør sig gældende i forhold til kravet om, at der skal være indtrådt et økonomisk tab, idet det oplyses, at filetmaskinen koster 75.000 kr. Dog vil der kunne stilles spørgsmål til betingelsen om, hvorvidt skaden er en adækvat følge af handlingen. Der vil kunne argumenteres for og imod, men det mest korrekte vil være at skaden på filetmaskinen ikke skal betragtes som en påregnelig følge af Simons handling. Simon bliver således heller ikke erstatningsansvarlig for skaden på filetmaskinen.

Såfremt det i stedet konstateres, at Simon er ansvarlig, bør der henvises til EAL § 23, stk. 3, jf. stk. 1, hvorefter det skal afgøres ud fra graden af den udviste skyld, arbejdstagerens stilling samt omstændighederne i øvrigt, hvorvidt Simon skal bære tabet i sidste ende.